

COS I DE LA SANG DE CRIST (C)

LECTURA PRIMERA Gn 14:18-20

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, Melquisedec, rei de Salem, portà pa i vi. Com queera sacerdot del Déu Altíssim, beneí Abram amb aquestes paraules: «Que el Déu Altíssim, creador del cel i de la terra, beneeixi Abram. Beneït sigui el Déu Altíssim, que ha posat a les teves mans els teus adversaris.» I Abram li donà el delme de tot el botí.

SALM RESPONSORIAL 109:1, 2, 3, 4 (R.: 4bc)

Oracle del Senyor el meu Senyor:

«Seu a la meva dreta,
i espera que faci dels enemics
l'escambell dels teus peus.»

R. «*Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.*»

Que el Senyor estengui lluny des de Sió
el poder del teu ceptre.
Impera enmig dels enemics. **R.**

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat.» **R.**

El Senyor no es desdiu del que jurà:
«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec.» **R.**

LECTURA SEGONA 1C 11:23-26

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, aquesta tradició que jo he rebut i que us he transmès a vosaltres, ve del Senyor; Jesús, el Senyor, la nit que havia de ser entregat prengué el pa, i, dient l'acció de gràcies, el partí i digué: «Això és el meu cos, ofert per vosaltres. Feu això per celebrar el meu memorial.» Igualment prengué el calze, havent sopat, si figué: «Aquest calze és la nova aliança segellada amb la meva sang. Cada vegada que en beureu, feu-ho per celebrar el meu memorial.» Així, doncs, cada vegada que mengeu aquest pa i beveu aquest calze anuncieu la mort del Senyor fins que torni.

EVANGELI Lc 9:11b-17

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

Un dia Jesús parlava del Regne de Déu a la gent i curava els qui en tenien necessitat. Veient que començava a fer-se tard, els dotze anaren a dir-li: «Acomiadeu la gent. Que vagin a passar la nit als pobles o a les masies del voltant, i puguin trobar-hi queviures; aquí és un lloc despoblat.» Jesús els digué: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos.» Ells respongueren: «Només tenim cinc pans i dos peixos. ¿Hem d'anar nosaltres mateixos a comprar menjar per tota aquesta gentada?» Tots plegats eren uns cinc mil homes. Ell digué als deixebles: «Feu-los seure en grups de cinquanta.» Els deixebles ho feren i tothom s'assegué. Jesús prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí i els donava als deixebles perquè els servissin a la gent. Tothom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves de les sobres.